

Baner, paa de Baner, som tilhøre Skøjteløberforeninger, hvor de have faaet Lov til at være Medlemmer. Skulle de uden for denne Boldgade, saa skulle de have speciel Tilladelse dertil. Det vil altsaa være en Umulighed at se en Ingeniørelev farte omkring imellem Skomagerdrengene og andre unge Mennesker, f. Eks. paa Peb- lingsøen eller paa en Landvejsgrøft, det er forbudt dem efter denne Paragraf: Rakket for sig, Maskinelever for sig! *Det* er Tendensen i det Reglement, som den højtærede Minister har velsignet denne Skole med, og jeg synes, at dette Reglement taler et Sprog, som ikke kan klinge godt i demokratiske Øren.

Der er et andet Moment, som jeg ogsaa nødsages til at fremhæve i denne Forbindelse. Jeg har gjort det før, men jeg vil blive ved dermed. Det er Spørgs- maalet om Hilseligheten. Den Gang vi havde nævnte Lov til Behandling, blev det slaaet saa fast, som en Ting kan slaas fast i Diskussionen, at Underofficers- elever, Kadetter og Ingeniørelever vare alle tre Slags at betragte som menige. Desuagtet falder det selvfølgelig aldrig saadan en ung Herre af en Kadet ind at hilse paa en Underofficer, heller ikke en Ingeniørelev, slet ikke; for det Reglement, de have faaet, omtaler en Del, som de skulle hilse paa, men Underofficererne ere ikke der imellem. Jeg bryder mig i og for sig ikke om denne Hilselig, men saa længe den bestaar for nogle, gør man en stor Fejl i at opdrage disse unge Men- nesker til at se ned paa de Folk, som dog maa gøre en meget væsentlig Del af det Arbejde, der skal udføres i Flaaden. Og det er ikke godt for de unge Mennesker, at der indpodes dem en saadan Hovmod- følelse lige i Begyndelsen, naar de komme ind paa en Skole. Man skulde gøre, hvad man kan, for at holde den nede. Den nuværende Ledelse af Marinen gør, hvad den kan, for at fremelske den og holde den oppe. Der kunde nævnes mange Eksempler paa, hvor uheldigt det er, at denne Aand vedligeholdes paa Søofficers- skolen og nu er ved at indføres paa Mas- skinskolen. Det skal jeg imidlertid afstaa fra; jeg vil kun opfordre ærede Medlem- mer og navnlig den højtærede Minister til at læse Søunderofficerernes Blad „Udkig- gen“; der findes Eksempler nok.

Det er jo slet ikke saa nemt for al- mindelige Folks Børn at komme ind paa Søofficersskolen. Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) nævnte et Eksempel fra sin Praksis for Landofficersskolens

Vedkommende, og der er fortalt mig et andet Eksempel fra Søofficersskolen. Det angaar ogsaa en Husmandssøn — han talte nu jydsk —, han havde Lyst til Faget og alle Betingelser i øvrigt, men han dumpede. Jeg tør ikke direkte be- skyldte Censorerne for, at det var deres Skyld, men det var et mærkeligt Til- fælde, det saa saaledes ud. Den Mand havde naturligvis ikke valgt sine Forældre med Skønsomhed, og det skal man gøre, naar man skal ind paa en Officersskole. Skuespillersønner synes heller ikke at være højt i Kurs paa den Skole, de ere vist heller ikke fine nok. Thi det er det mærkværdige, at de Navne, man i Hof- og Statskalenderen finder paa Officerer i Søværnet, Husarerne, Garden, kort sagt disse mere aristokratiske Korps, gaa igen ogsaa andre Steder i Hof- og Statskalen- deren. Der er Slægter, der gaa igen fra det ene Blad til det andet, de dele Em- bederne mellem sig og have gjort det i mange Aar. Derfor er det, som sagt, mere vanskeligt for almindelige Menne- sker at komme ind paa de Steder. Hvis ærede Medlemmer ville gøre sig Ulej- lighed med at se det efter, ville de se, at de Navne, der findes i disse Korps, findes ogsaa andre Steder i Rang- klasserne.

Der er i den Debat, der er ført om den foregaaende Sag, nævnt et Spørgs- maal, der altid har interesseret mig over- maade levende, og det er Spørgsmaalet om en Forandring af Nyboder, ikke noget saa radikalt som en Flytning, men kun en Forandring. Et Forslag derom var fremme i det særlige Udvalg, der havde med Spørgsmaalet om Nyboders Flytning at gøre, og ved den Diskussion, der nu er ført mellem det ærede Medlem for Saks- købing (Rørdam) og det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) og andre ærede Medlemmer, er det nu tilstrækkelig blevet fremdraget, at dette Forslag ikke kunde komme frem af Hensyn til Forsvarskom- missionens Arbejde. Det er ganske mær- keligt, hvilken Harmonika denne Forsvars- kommission dog kan være. Kommer der en Ting, som man ikke vil have fremmet, straks stikkes Forsvarskommissionen frem. Kommer der en Ting, som man vil have fremmet, skydes Forsvarskommissionen til Side. Den er ligesom en Trold, den springer frem af sin Æske paa Kommando. Det ærede Medlem for Løvel har vistnok ikke Nøglen til den Æske, ellers er det nok muligt, at Trolden var sprunget op ogsaa ved den foregaaende Sag. Men han